

INTEGROINTIONGELMIA

1. Israelin ongelma

”Ja älkää vaeltako sen kansan tapojen mukaan, jonka minä karkoitan teidän tieltänne; sillä kaikkia näitä he ovat tehneet ja nostaneet minun inhoni...Minä olen Herra, teidän Jumalanne, **joka olen teidät erottanut muista kansoista**” (3. Moos.20:23,24).

Israel ei kuitenkaan halunnut olla Herralle pyhittynyt kansa ja muista kansoista erotettu; se oli liian työlästä, liian raskasta.

”Niin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin tykö Raamaan ja sanoivat hänelle:... Niin aseta nyt meille oikeutta jakamaan kuningas, **jollainen kaikilla muillakin kansoilla on**” (1. Sam.8:4,5).

Israel halusi ”integroitua” pakanoiden kanssa, samaistua heihin ja tulla yhdeksi heistä! Sitä kautta pyrittiin myös saamaan taloudellista hyötyä!

”Israelilaiset asuivat siis kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskellä, **ja he ottivat heidän tyttäriänsä vaimoikseen ja antoivat omia tyttäriänsä heidän pojilleensa ja palvelivat heidän jumaliansa**” (Tuom.3:6).

”Mutta kuningas Salomolla oli **paitsi faraon tytärtä monta muuta muukalaista vaimoa**, joita hän rakasti: moobilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, siidonilaisia ja heettiläisiä, niiden kansain naisia, **joista Herra oli sanonut israelilaisille: "Älkää yhtykö heihin, älköötäkä hekään yhtykö teihin; he varmasti taivuttavat teidän sydämenne seuraamaan heidän jumaliansa"**. Näihin Salomo kiintyi rakkaudella. Hänellä oli seitsemänsataa ruhtinaallista puolisoa ja kolmesataa sivuvaimoa; ja hänen vaimonsa taivuttivat hänen sydämensä” (1. Kun.11:1-3).

2. Kirkon ongelma

300 – luvulla, kun kristinuskosta tuli Rooman valtionuskonto, kirkko integroituu samalla yhteiskuntaan ja - maailmaan. Toisaalta se oli voitto (imagovoitto) kirkolle, mutta toisaalta se merkitsi raskasta tappiota. Samalla kun maailma kristillistyi, kirkko maallistui. Apostolinen kirkko oli kulkenut tiensä päähän! Integrointi oli **kirkon tuho!** Kansankirkon olemukseen kuuluu integroituminen yhteiskuntaan ja maailmaan. Tästä ovat nousseet vuosisatojen aikana kirkon virallisen johdon ja sen uskovan vähemmistön kiistat. Meidän päivinämme kansankirkon integroituminen kansaan on vain kiihtynyt: naispappeus, homokysymys jne. Kirkko **kilvoittelee** ollakseen ”yhtä pataa” yhteiskunnan kanssa. Se kavahtaa kaikkea pilkkaa Kristuksen ja evankeliumin tähden. Se on kadottanut identiteettinsä ja omaleimaisuutensa. **Osmo Tiirilä** varoitti aikoinaan vakavasti siitä, että kirkko uppoutuu maallisiin ja hylkää tuonpuoleiset: *Kirkko on sitä varten, että täällä kuollaan!*

3. Herätysliikkeiden ongelma

Kirkko integroituu yhä enemmän maailmaan – herätysliikkeet yhä enemmän kansankirkkoon!

Integrointi on myös todellinen uhka herätysliikkeille. Nämä liikkeet ovat lähteneet ripeästi ja terveeltä pohjalta liikkeelle. Alussa oli selkeä ero maailmaan. Pitkän matkan juoksussa tilanne on muuttunut. Väsymys on voittanut. Pesäero maailmaan ja sitä edustavaan kansankirkkoon on pienentynyt. Kansankirkon ”hernekeitto” on käynyt yhä houkuttelevammaksi. Imagohyöty ja taloudellinen hyöty ovat vetäneet ”Egyptin lihapatojen” ääreen – integroituminen on monessa tapauksessa tosiasia. Aikoinaan **Jaakko Elenius** totesi, että **herännäisyys** liikkeenä joutaisi lopettaa. Hän tarkoitti tällä sitä, että tämä liike on täysin samaistunut kansankirkkoon.

Organisaatio – organismi

Antikristus ja Kristus ovat molemmat rakentajia, mutta erilaisia rakentajia.

”Kristus rakentaa elävästä materiaalista organismin (elimistön) (Ef,1:23, 4:12-16), antikristus rakentaa kuolleesta materiaalista organisaation (järjestelmän) (Ilm.13:17, Ef.2:1) (Erich Sauer, Ristiinnaulitun riemuvoitto, s.158).

Integraatio liittyy nimenomaan organisaatioiden synnyttämiseen. Organisaatio on kuollut inhimillinen järjestelmä, joka ainoastaan jäljittelee Kristuksessa olevaa elämää! Organisaatioiden palvojat ovat valmistamassa tietä antikristilliselle maailmankirkolle. Lahko-organisaatioiden edustajat ovat kuitenkin aivan sokeita tälle totuudelle!

Jos uskova ”integroitu” johonkin **kuppikuntaan**, hänen integroitumisensa ekklesiaan samalla käy mahdottomaksi ja - mitätöity! Toinen edustaa organisaatiota ja toinen organismia.

Raamatullinen integroituminen

Uskova on maailmasta erotettu. Ekklesia = **ulos kutsuttu**. Uudestisyntymisessä uskova ”integroitu”

a) totiseen viinipuuhun:

”Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:5).

b. Kristuksen ruumiiseen:

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

c. Ekklesiaan:

”Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä, apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus, jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa; ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä” (Ef.2:19-22).

Väinö Hotti